

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra MIN BRODERS LEVNET

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538391120/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

men altid dog saaledes, at Enhver maatte bemærke det; forresten var hendes Figur og Ansigt meget smukke og der lyste en ubeskrivelig Godhed udaf hendes Træk. Jeg gad styrtet hen og myrdet de to Matroser, som vovede at omtale denne Legemsfeil, dette mit Hjertes *Nolimetangere*. Jeg syntes fra dette Øieblik af, at jeg, ved at forbinde mig med — en Vanskabning, havde udsat mig, og det med Rette, for hele Verdens Latter og Spot. Jeg tabte næsten al Godhed for den stakkels Fanny; hun mærkede min Lunkenhed og sørgede; den mørkebrune Rose paa hendes Kinder svandt — hun blev stygl! — — Jeg unddrog mig hendes Kjærtegn; blot Synet af hendes Legemsbræk bevirkede Væmmelse, Berørelsen Forbittrelse — og hun har vist været meget ulykkelig.«

Min Fader drog et dybt Suk og vedblev med skjælvende Stemme: »vi staae nu ved min Beretnings Ende, vær beredt paa at høre det Værste. — For en fire Uger siden, ved Midsommerstid, Klokken ti om Aftenen, kom vi hertil Rheden. Det var for sildigt at komme i Land og vi maatte altsaa sove paa Skibet, men jeg havde ingen Ro, jeg stod op og gik op paa Dækket. Imorgen, sagde jeg til mig selv, begynde dine Lidelsers Dage; imorgen skal Folk begynde at sige: der gaar han med den pukkelryggede Kone, som han tog for ussel Mønts Skyld; naar I skjære Pukkelen over, saa falder der Dukater ud. — Idet samme løftede jeg mit Øie iveiret, og foran mig stod Fanny i en sørgmodig Stilling og betragtede mig med Taarer. Ha, raabte jeg, hvad vil Du her? — Bede Dig om en Ting. — Siig frem, hviskede jeg utaalmodigt. — Har ring, tog hun til Orde, vi ville tale aabent med hinan-